

פרק ח

[פרשת בהעלותך] א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר: בְּדַבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
בְּהִעָלְתְּךָ אֶת־הַנֹּרֹת אֶל־מוֹלֵךְ פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ
וְאִירוּ שִׁבְעַת הַנְּרוֹת: ג וַיַּעַשׂ כֹּן אַהֲרֹן
אֶל־מוֹלֵךְ פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַעֲלָה נְרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ד וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּזְבֵּחַ
מִקְשֵׁה זָהָב עַד־יִרְכָה עַד־פְּרִיחָה מִקְשֵׁה הוּא
כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֹּן
עָשָׂה אֶת־הַמִּזְבֵּחַ: פ ה וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ו קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם: ז וְכַהֲתַעֲשֶׂה לָהֶם
לְטַהֲרֵם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חֹטְאת וְהִעֲבִירוּ
תְּעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בְּגָדֵיהֶם וְהִטְהָרוּ:
ח וְלָקַחוּ פֶּר בֹּר־בִּקָּר וּמִנְחָתוֹ סֵלֶת בָּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן וּפְר־שֵׁנִי בֹר־בִּקָּר תִּקַּח לְחֹטְאת:
ט וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֱהֵל מוֹעֵד
וְהִקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
י וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסַמְכוּ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם: יא וְהִנִּיף
אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לְעַבְדֵי אֶת־עַבְדֵי יְהוָה:
יִבְּרְכּוּם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל כָּל
הַפְּרִים וְעָשָׂה אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת
וְאֶת־הָאֶחָד עֲלָה לְיְהוָה לְכַפֵּר עַל־הַקְּלוּיִם:
יִגְדַּלְוּ וְיִקְרְבוּ אֶת־הַקְּלוּיִם לְפָנָיו אֶהְרֹן וְלִפְנֵי
בְּנָיו וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לְיְהוָה: יָד וְהִבְדַּלְתָּ
אֶת־הַקְּלוּיִם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַקְּלוּיִם:

(ו) קח את הַקְּלוּיִם. קחם צְדָדָרִים
חֲשֵׁרִיקִים שְׁתִּזְכוּ לְהֵיוֹת שְׂמָשִׁים לַמָּקוֹם: